

Επιτέλους, αποφασίστε τώρα:

Υποχρεωτική ασφάλιση κατά πυρκαγιών!

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης!

Μετά τα τραγικά γεγονότα και του φετινού Καλοκαιριού, η σωτηρία της Ελλάδος και των Ελλήνων της από την κατάρα αυτή, είναι μόνον η υποχρεωτική Ασφάλιση κάθε Δημόσιας και Ιδιωτικής Περιουσίας κατά κινδύνων, φυσικών καταστροφών, ώστε να μετατρέπεται το Ατύχημα σε Ευτύχημα.

Αυτό συνέβη τον Αύγουστο του έτους 1917 με την μεγάλη Πυρκαγιά που κατέκαυσε το ανατολίτικου τύπου Κέντρο της Θεσσαλονίκης και οι πολλές ασφαλιστικές αποζημιώσεις, για τα πολλά τότε ασφαλισμένα κτίρια, που καταβλήθηκαν από πολλές Ασφαλιστικές Εταιρίες, μετέτρεψαν το μέγα Ατύχημα σε μέγα Ευτύχημα!

Έτσι και με το νέο Κέντρο της η Θεσσαλονίκη, απέκτησε μορφή Ευρωπαϊκής πόλεως, όπως είναι η πλατεία και η οδός Αριστοτέλους, που χαιρόνται και απολαμβάνουν γενεές γενεών Ελλήνων και ξένων.

Λεπτομέρειες και αναλύσεις του ζωντανού και πολυδιδασκτικού παραδείγματος αυτού, παραθέτω στις σελίδες 379-381 του νέου βιβλίου μου με τίτλο «Μακεδνή Μακεδονία»-Θεσσαλονίκη, Μάιος 2021 (αποστέλλεται προς κάθε ενδιαφερόμενο με αντικαταβολή μόνον 10€ για τα έξοδα).

Τι διδάσκει η περίπτωση της Θεσσαλονίκης

Στο ίδιο βιβλίο μου, με στοιχεία και πρωτοδημοσιευόμενα αδιάψευστα στοιχεία, αναφέρω πολλές φορές, ότι «*οι άδαιοι τενεκέδες κάνουν και τον μεγαλύτερο θόρυβο*».

Το βλέπουμε και το ακούμε μόνιμα, μετά από κάθε μεγάλη θεομηνία (=οργή θεού, καταστροφικό φυσικό φαινόμενο), με την παρουσία στον τόπο της καταστροφής κάθε είδους θορυβωδών «Μαυρογαλούρων», που μοιράζουν αφειδώς υποσχέσεις αποζημιώσεων, από τα πάντα άδεια και υπερχρεωμένα Ταμεία, αντί της επιβαλλόμενης παρουσίας Ασφαλιστών για να μοιράζουν ασφαλιστικές αποζημιώσεις από τις πάντα έχουσες ασφαλιστικά αποθέματα Ασφαλιστικές Εταιρίες.

Αυτή η ουσιώδης διαφορά ποτέ δεν διδάχθηκε και δεν έγινε Καθοδηγητική και Σωτήρια **Ασφαλιστική Συνείδηση** στο Κράτος και στον Πολίτη, με αποτέλεσμα να είναι η Ελλάδα αυτή που είναι και συνεχώς μειούμενη.

Ούτε ένας από όλους αυτούς τους πολυθορυβώδεις, δεν θέλησε ποτέ να κατανοήσει και να διδάξει, κατά θεωρία και πράξη, το σωτήριο παράδειγμα της Θεσσαλονίκης και ειδικότερα, πως και με ποιον τρόπο, μπορεί να μετατρέπεται στην Ελλάδα των πολλών θαυμάτων, το Ατύχημα σε Ευτύχημα.

Γράφω και μιλώ για αδίδακτους εκ προθέσεως, επειδή η τότε -και επί Τουρκοκρατίας δημιουργηθείσα- σωτήρια Ασφαλιστική Συνείδηση, είχε αποκτηθεί ελεύθερα στην Θεσσαλονίκη και βόρεια Ελλάδα, που διατηρήθηκε αμείωτη και κατά την απελευθέρωση μέρους της Μακεδονίας το έτος 1912, αλλά και επί των Βαλκανικών Πολέμων και ιδίως κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αυτό το βεβαιώνει το αδιάψευστο Ιστορικό γεγονός ότι η Πυρκαγιά του έτους 1917, βρήκε ασυγκρίτως πολύ περισσότερα ασφαλισμένα κτίρια, από όσα είναι σήμερα, παρά τις υποχρεωτικές ασφαλίσσεις μέσω Δανείων Τραπεζών, **που δεν υπήρχαν τότε!**

Και το χειρίστο όλων είναι το γεγονός της μη διδαχής και μη εξηγήσεως της πολυμηνυματικής ονομασίας της Νέας Πλατείας και οδού στο Κέντρο της Θεσσαλονίκης ως Αριστοτέλους, με ιστορικώς βεβαιούμενο γεγονός ότι ο Αριστοτέλης ποτέ δεν γνώρισε την Θεσσαλονίκη, αφού πέθανε το έτος 322 π.Χ και η Θεσσαλονίκη ιδρύθηκε 5 χρόνια αργότερα (316-315 π.Χ). Όμως ορθότατα και πολυγλωσσικά δόθηκε το όνομα του Αριστοτέλη στο μοναδικό μη άναρχο πολεοδομικό και ευρωπαϊκό τμήμα πόλεως στην Ελλάδα, που είναι μόνο η Πλατεία και η οδός

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Αριστοτέλους στην Θεσσαλονίκη, προς τιμή του Παγκόσμιου Θεσμού των Ασφαλίσεων και που πρώτος δίδαξε ο Αριστοτέλης ως «Μέθοδο στην λήψη και στην δόση των Ιδιωτικών Συναλλαγών» και στις διαστάσεις που ορίζει η πεμππουσία της Αρετής και Ηθικής, ελληνική λέξη «**πρέπει**»!

Όρισε και δίδαξε, με το έργο του «Ηθικά Νικομάχεια», τον **Νόμο των Νόμων**, για τις σχέσεις και συναλλαγές των ανθρώπων και ειδικότερα στην **δόση και λήψη** αυτών, που προσδιόρισε, απλά και απαραβίαστα, στο «όσο πρέπει», «όπως πρέπει», «όταν πρέπει» και «όπως πρέπει».

Πενήντα χρόνια τα γράφω και τα διδάσκω αυτά και δεν θα παύσω ποτέ, όσο ζω και μπορώ, να γράφω και να διδάσκω τις Διδαχές του Αριστοτέλη, που έκαναν πράξη οι Μακεδόνες και κάποτε οι Μαθητές του στην Μίεζα Ημαθίας, όταν έγιναν Κοσμοκράτορες στον τότε γνωστό κόσμο, ιδρύσαντες την πρώτη στην Ιστορία Ασφαλιστική Επιχείρηση στην Βαβυλώνα το έτος 324 π.Χ και η οποία ήταν πολυκερδοφόρα από το πρώτο έτος λειτουργίας της.

«Ουκ ολίγον συντελεί αργύριον», αναφέρει στον «Οικονομικό» του ο Ξενοφών, όπως αποκάλυψε, διεθνώς διδακτικά, ο Κερκυραίος πολυβραβευμένος Καθηγητής Ανδρέας Μ. Ανδρεάδης στο δίτομο έργο του με τίτλο «Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας», Εκδόσεις Παπαδήμα, Αθήνα 1992.

Εξηγώ τώρα το «πως» και «γιατί» ούτε οι περιγραφές του Ξενοφώντα και ούτε οι πολυβραβευμένες από ξένες Ακαδημίες (Γαλλίας, Αγγλίας, ΗΠΑ) Γραφές και Διδαχές του πλέον Ειδικού Καθηγητή και Ακαδημαϊκού Ανδρέα Μ.Ανδρεάδη έγιναν αποδεκτές και εφαρμόσιμες από όσους εξ επαγγέλματος παραβιάζουν τον «Νόμο των Νόμων», που είναι η θεϊκή ελληνική λέξη «πρέπει» του Αριστοτέλη.

Υπόπιλος του πρώτου τόμου του βραβευμένου Έργου του Ανδρεάδη (γράφηκε το έτος 1928, έναν αιώνα αφού, «σίγησαν» τα όπλα της Επανάστασης του 1821), είναι: «Από των Ομηρικών μέχρι των **Ελληνο-Μακεδονικών χρόνων**» και του Δεύτερου τόμου: «Από των **Ελληνο-Μακεδονικών** μέχρι και των **Βυζαντινών χρόνων**»!

Προσοχή: Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας έγραψε και δίδαξε ο Δημοσιονόμος Καθηγητής Ανδρεάδης και προφανώς **ουδέν** είχε να γράψει και να διδάξει περί ανύπαρκτης «Οικονομίας» επί...«Ρωμαιο-Ελληνικών» χρόνων! Ομοίως και επί...«Οθωμανο-Γραικικών» ή...«Ελληνο-Δυτικών»!

Ο Δεύτερος τόμος της «Ιστορίας της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας», γράφηκε τα έτη 1930-1931 όταν ήδη είχε συμπληρωθεί ένας αιώνας «ελεύθερου Ελληνικού Κράτους», αλλά ο Ειδικός και Αρμόδιος Καθηγητής της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας **απέφυγε** να γράψει οτιδήποτε επ' αυτής!

Έγραψε όμως και διαχώρισε τις χρονικές εποχές της Δημοσιονομικής Ελληνικής Ιστορίας «από των Ομηρικών μέχρι των Ελληνομακεδονικών χρόνων», με αναφορές του στην σελίδα 225, σημείωση 2, για την **πρώτη στον κόσμο Ασφαλιστική Επιχείρηση των Μακεδόνων** και περισσότερο αναλυτικά και αποδεικτικά στις σελίδες 79-81 στον β' τόμο από των «Ελληνο-Μακεδονικών μέχρι των Βυζαντινών χρόνων».

Ανέτρεψε, δηλαδή, τα δεδομένα «Ιστορικο-Οικονομικά» και έβαλε οριστική ταφόπλακα, προκαταβολικά, στα μετέπειτα «Σλαβο-Μακεδονικά» Πολιτικά Τεχνάσματα όλων των μέχρι τώρα «τενεκέδων» και Διεθνών «Μαυρογαλούρων με τους Αληθείς **Ελληνο-Μακεδονικούς Χρόνους!**

Το μέγα και καταλυτικό Δίδαγμα των Γραφών του, που θαύμασα και τηρώ απaráβατα, είναι ο Κανόνας και Διδαχή των αρχαίων Μακεδόνων: «**Ουδεμία δαπάνη είναι επιτρεπτή, αν πρώτα δεν διασφαλισθεί η πηγή εσόδων της!**»!

Αυτά, **τα πολύ απλά και σωτήρια**, διδάσκει η πλατεία και οδός Αριστοτέλους Θεσσαλονίκης, αλλά οι θορυβώδεις «άδειοι τενεκέδες» τα αποκρύβουν σιωπηλά για να τα παραβιάζουν σταθερά!

Το «πρέπει», «με έναν Νόμο και ένα Άρθρο!»

Αναγκαστικά και αναπόφευκτα! Το επιβάλλει η Ανάγκη σωτηρίας της Πατρίδας και των Πολιτών της!

Αυτήν την σωτηρία και όπως την είδαμε από το ζωντανό παράδειγμα της Θεσσαλονίκης, **μόνον η Ασφάλιση** μπορεί να επιτύχει. Σταθερά και μόνιμα, επειδή τα φυσικά φαινόμενα υπήρχαν και θα υπάρχουν πάντοτε.

Είναι αλήθεια και μπορώ να το επιβεβαιώσω αυτό από τον μακρόχρονο ασφαλιστικο-επαγγελματικό μου βίο, ότι πολλές φορές έφθασαν στα χέρια αρμόδιων Υπουργών (θυμάμαι πολύ καλά το ενδιαφέρον του τότε Υπουργού Εμπορίου Γιάννη Βαρβιτσιώτη) Νομοσχέδια για την υποχρεωτική ασφάλιση κατά θεομηνιών (φωτιά, πλημμύρα, σεισμοί κ.λπ) αλλά πάντα υπήρχαν συμφέροντα και ιδίως Μονοπωλιακά, με αποτέλεσμα να μένουν στα συρτάρια και στις ατελείωτες συζητήσεις.

Το πολύ σοβαρό θέμα αυτό είχε φθάσει και σε μεγάλες Αντασφαλιστικές Επιχειρήσεις του εξωτερικού (Ασφαλιστές Ασφαλιστών) που αυτοί γνώριζαν πολύ περισσότερα από εμάς εδώ και από αυτούς μαθαίναμε τα «παζαρέματα».

Εξ αυτών και κάπου στις αρχές της δεκαετίας του 1980 δέχομαι στην Θεσσαλονίκη τηλεφώνημα άγνωστου Ελληνο-Αμερικανού Αντασφαλιστή από τις ΗΠΑ, που με τα χαριτωμένα «αμερικανο-ελληνικά» του με ρώτησε «**αν έχω στην Θεσσαλονίκη Ασφαλιστική Εταιρία και αν, γνωρίζω την θεία του Σταυρούλα Βόια που μένει στο Κορδελιό!**»!

-«**Πωλ(Πάυλος) Απόστολος (Αποστόλου)**», μου είπε ότι ονομάζεται και ότι θέλει να έρθει αμέσως στην Θεσσαλονίκη «**για μεγάλες μπίζνες, αλλά να δει και την θεία του.**».

Ανέθεσα τότε στις δύο βοηθούς μου που είχα επί των «Δημοσίων Σχέσεων» για την προετοιμασία της υποδοχής και μετά από λίγο, έκπληκτος, ακούω τα εξής:

«Κλείσαμε τραπέζι στον Πύργο του ΟΤΕ, μέσα στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Εκεί πρώτα θα οδηγήσουμε τον υψηλό μας Επισκέπτη!»! Τότε είχα Γραφεία και Έδρα σε μισό όροφο απέναντι από το Λιμάνι.

Η Κατερίνα Κούκα, πριν αναδειχθεί σε διάσημη τραγουδίστρια και η Ράνια Αλεξίου, που ακόμη παραμένει Συνεργάτιδά μου, τα «διέπραξαν» αυτά και δείτε το αποτέλεσμα.

Καταφθάνει ένας πανύψηλος γκριζομάλλης και λεβέντης Πωλ, που με το πρώτο του χαμόγελο δημιουργούσε αμέσως ευχάριστη ατμόσφαιρα και οικειότητα.

Όταν ανεβήκαμε, με τον ανελκυστήρα, πάνω στον αρκετά ευρύχωρο χώρο του Πύργου του ΟΤΕ, οι εκεί «μιλημένοι» μας οδήγησαν σε ένα τραπέζι που «έβλεπε» στον Θερμαϊκό Κόλπο και στον απέναντι Όλυμπο και τα Πιέρια.

Θάυμασε την υπέροχη θέα ο Πωλ και συγκινήθηκε έντονα από τον απέναντι Όλυμπο και τα Πιέρια, που είχε ακούσει και είχε διαβάσει, αλλά πρώτη φορά έβλεπε απέναντί του.

Πανίσχυρο και μοναδικό **πλεονέκτημα** της Θεσσαλονίκης είναι αυτά που περιγράφω, αλλά δυστυχώς επισκιάζονται από τον μουντό και κλειστό «Λευκό Πύργο», πολύ κακών εποχών της Θεσσαλονίκης (Τούρκικο κτίσμα φυλακών και εκτελέσεως καταδίκων).

Εμείς γνωρίζαμε ότι το δάπεδο του Πύργου του ΟΤΕ είναι κινούμενο περιστροφικά και αργά. Το κρατήσαμε κρυφό και για έκπληξη στον φιλοξενούμενό μας.

Κάποια στιγμή και αφού είχαμε σερβιρισθεί, βλέπει έξω ο Πωλ και αναφωνεί αυθόρμητα: «Ω μάι γκαντ, μεγάλα...αμπέλια! Να τα ασφαλίσουμε όλα!»!

Κρυφοχαμογέλασα και του εξήγησα ότι είναι μεγάλο δάσος πεύκων βορειο-ανατολικά της Θεσσαλονίκης και χωρίς να χάσει τον θαυμασμό και το αγέρωχο ύφος του, μου είπε:

«**Τόσο το καλύτερο! Ειδικότητά μου είναι στις ασφαλίσεις δασών και γαιών**!»! Και έτσι «μπήκε στο θέμα» για το οποίο ήρθε!

«**Μα ανήκουν στο Κράτος και το Κράτος δεν ασφαρίζεται**», του απάντησα.

Αλλάζει ύφος και αυστηρά μου λέγει: «**Φταίγεις και εσύ για το μεγάλο Έγκλημα αυτό. Βλέπω ότι το δάσος περιβάλλει σπίτια και θα τα κάψει, μαζί με ανθρώπους! Είχες συνεπώς επαγγελματική υποχρέωση, μαζί με τους απειλούμενους ιδιοκτήτες κτιρίων και καλλιεργειών, να πάτε στον Δικαστή, για να υποχρεώσει τον ιδιοκτήτη του Δάσους να ασφαλισθεί!** Αυτό κάνω εγώ στην Αμερική για να πάρει πίσω όσα της πήρε η Γερμανία και η Ελβετία».

Συγκλονιστικά ήταν όσα άκουσα και επιπλέον είχα την μεγάλη περιέργεια να μάθω, εκεί στον Πύργο του ΟΤΕ και μέσα στην ΔΕΘ, «πόσα και γιατί» **πήρε** η Γερμανία και η Ελβετία από την Αμερική (ΗΠΑ)!

Με το μείλιχιο πλέον ύφος του μου εξήγησε τα εξής περιληπτικώς: Ότι κάποτε ήταν αδιανόητη και στις ΗΠΑ η Ασφάλιση κατά φυσικών φαινομένων, ιδίως πυρκαγιών δασών και σεισμών, μέχρι αφυπνίσεώς τους αρχικά από μία μεγάλη Αντασφαλιστική Επιχείρηση του Μονάχου Γερμανίας και η οποία, μετά από κάθε σεισμό στην Καλιφόρνια ΗΠΑ έδινε ασφαλιστικές αποζημιώσεις σε παθόντες **μαζί με ένα ασφαλιστήριο** κατά φυσικών καταστροφών, που αντασφάλιζε η ίδια!

Έτσι δημιούργησε Ασφαλιστική Συνείδηση, που ακολούθησε και άλλη Ελβετική Αντασφαλιστική, εισπράττουσες πολλά και για πολλά χρόνια από την «ασφαλιστική αγορά», που δημιούργησαν στην Αμερική.

«**Αλλάξα τα δεδομένα**», μου είπε υπερήφανα «**και βγήκα μπροστά, ιδίως με την Ασφάλιση για την μείωση της αξίας γης μετά από πυρκαγιές Δασών αλλά και Σεισμών**».

Τότε πετάχτηκα πάνω και τρόμαξαν οι κοπέλες της συνοδείας, επειδή νόμισαν ότι θα τσακωθώ με τον Πωλ.

«**Ξέρεις τι βόμβα πετάς τώρα και πόσο μου ανοίγεις τα μάτια;**» του είπα κατενθουσιασμένος και συνέχισα.

«**Ένας από τους καλύτερους Ασφαλιστές και ανθρώπους εδώ στην Ελλάδα, που εκλέγεται και Πρόεδρος της Ενώσεως Ασφαλιστικών Εταιριών, υλοποιεί με τις Αμερικανικές του Εταιρίες, που εκπροσωπεί στην Ελλάδα, όσα τώρα εσύ λέγεις, αλλά όλοι εμείς οι άλλοι τα ειρωνευόμαστε αυτά και λέγουμε ότι είναι μόνον για...Αμερικανάκια!**»!

«**Νίκος Αδαμαντιάδης λέγεται αυτός και θα κάνεις μεγάλες μπίζνες μαζί του από την Αθήνα**», του είπα.

Με την σειρά του τινάζεται πάνω ο λεβέντης Πωλ και μου λέγει:

«**Αδικείς τον τόπο και τον εαυτό σου. Τα πολλά δάση και οι καλλιέργειες εδώ στην Βόρεια Ελλάδα είναι και όχι στην Αθήνα. Μαζί θα κάνουμε μεγάλες μπίζνες σε όλη την Ελλάδα και στα Βαλκάνια, όπως κάνω στην Ισπανία με την κυρία Κολόμπο στα FUNERAL**».

Εκεί και στο αργά κινούμενο περιστροφικά δάπεδο του Πύργου του ΟΤΕ, όλα μέσα στην ΔΕΘ, πρωτοδιδάχθηκα τις ασφαλίσεις «εξόδων κηδείας και πανάκριβων Μνημείων» (αμερικανο-διεθνώς γνωστά ως «FUNERAL EXPENSES» που είναι νεότερος κλάδος Ασφαλίσεων με έσοδα και κέρδη, κατά πολύ μεγαλύτερα και από αυτά του κλάδου Ζωής και Υγείας, ειδικά για την Ασφαλιστική Εταιρία «Κολόμπο» της Ισπανίας, που προεδρεύει και διευθύνει η κυρία Κολόμπο, «**απευθείας απόγονος του Χριστόφορου Κολόμπο**», όπως μου δήλωσε ο Πωλ Απόστολος.

«**Θέλω να βοηθήσω την Πατρίδα των Προγόνων μου Μακεδονία και Ελλάδα, εδώ από την Θεσσαλονίκη και για τους λόγους αυτούς από σήμερα σου δίνω τέτοιες και τόσες ανταγωνιστικές δυνατότητες, τιμές και όρια Ασφαλίσεων, που δεν έδωσα ούτε στην Καλιφόρνια, ούτε στην Ισπανία και ούτε στην Ευρώπη και αλλού.**»

Εσύ και με τους Συνεργάτες σου εντός και εκτός Ελλάδος θα ασφαλίσετε τα πάντα και εγώ θα τα αντασφαλίζω στις ΗΠΑ. Σου εξήγησα τους λόγους και τους σκοπούς!»!

Και μαζί του έκανα τα πρώτα βήματα Ανόδου μου, που δεν πρόλαβα να ολοκληρώσω όμως στην συνέχεια, λόγω Συνταξιοδοτήσεως και αποσύρσεώς του από την ενεργή δράση.

Όμως: Έλληνες Πατριώτες και Ειδικοί σε κάθε τομέα, υπήρξαν, υπάρχουν και πάντα θα υπάρχουν στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Βούληση και Απόφαση, για την οριστική καταπολέμηση της κατάρτας των φυσικών καταστροφών και για την σωτηρία της Ελλάδας και των Ελλήνων της, με «Ένα Νόμο και Άρθρο», δια του «πρέπει», δεν υπάρχει!

Και επειδή «έφτασε ο κόμπος στο χτένι», **επιβάλλεται** άμεσα η **υποχρεωτική ασφάλιση Δασών και Περιουσίας**, αφού αυτό είναι πλέον ΑΜΕΣΗ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ.

Να διατεθεί μέρος από τα τεράστια έσοδα που αποδίδουν τα Δάση και τα Ακίνητα, για τα ασφάλιστρα και να επιδοτηθούν γενναία τα ασφάλιστρα κάθε ασφαλιζόμενου κατά φυσικών καταστροφών.

Να πληρώσουν πολλά όσοι κατέσκαψαν βουνά, δάση και Δημόσιες Εκτάσεις για κατασκευή μεγάλων κερδοφόρων έργων Ηλεκτροπαραγωγής και αναλόγως των κερδών που αποκομίζουν από την χρήση της Ελληνικής Γης, Ήλιου, Αέρα και Υδάτων.

Χορηγοί Ασφαλίσεων για την Ασφάλιση των Δασών και την Περιουσίας των Ελλήνων να ανακηρυχθούν υποχρεωτικά και με τον ίδιο «έναν Νόμο και Άρθρο». Το επιβάλλει το «πρέπει» του Αριστοτέλη.

Και ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι ασφαλίσεις του Δημοσίου (όλων των Κοινών) να ανατίθενται στους Επαγγελματίες Διαμεσολαβητές Ασφαλίσεων που έχουν έδρα δραστηριότητάς τους στην Ελλάδα και απασχολούν μόνιμο προσωπικό, ανάλογα με τις θέσεις εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των Ασφαλιστικών Εταιριών που απασχολούν μόνιμα προσωπικό στην Ελλάδα και ανάλογα με τις θέσεις εργασίας.

Τέλος και το σοβαρότερο όλων: Με τον ίδιο «Νόμο και Άρθρο» να γίνει το δάσος, το δένδρο, ο θάμνος και το χόρτο, φίλος και Χορηγός Υγείας και Ζωής του Ανθρώπου και των άλλων έμβιων όντων. Όχι «εμπρηστής και δολοφόνος» όπως είναι σήμερα!

Να συλλαμβάνεται και να φυλακίζεται ισοβίως όποιος Υπεύθυνος δεν «φορεί» ζώνη προστασίας κατά πυρκαγιών, πρώτα του ίδιου Δάσους, δένδρων και καλλιεργειών και μετά της Ζωής και Περιουσίας του πολίτη, της Κοινωνίας του και αυτού του ίδιου του Ελληνικού Κράτους.

Δείτε τώρα τι προνόησαν οι Άγγλοι Ασφαλιστές επί όλων αυτών.

Η Πιθανή Μέγιστη Ζημία-P.M.L.

Δύο βασικά στοιχεία δίδαξε ο νεότερος Παγκόσμιος Θεσμός και Επιστήμη των Ασφαλίσεων, η άγνοια των οποίων καθιστά, κάθε ασχολούμενο τεchnο-οικονομικά με τις Ασφαλίσεις, «αστοιχείωτο και αγράμματο».

Το πρώτο είναι η **Μητέρα** των σύγχρονων Ασφαλίσεων, που λέγεται Στατιστική Επιστήμη και ειδικότερα ο Λογισμός των πιθανοτήτων επελεύσεως ενός -όποιο- κινδύνου.

Το δεύτερο είναι ο **Πατέρας**, που λέγεται Τεchnο-Οικονομικός Υπολογισμός της Μέγιστης Πιθανής Ζημίας του κινδύνου αυτού, εντελώς άγνωστος πλέον στους «αλεξιπτωτιστές» του εύκολου κέρδους και καταστροφείς τού, Οικονομικο-Κοινωνικού Χαρακτήρα, Θεσμού και Επιστήμης των Ασφαλίσεων.

Χωρίς αυτά τα δύο βασικά Στοιχεία, που τα δίδαξαν και τα εφάρμοσαν παγκοσμίως οι Άγγλοι Ασφαλιστές του Λονδίνου και οι οποίοι ανέδειξαν την Ασφάλιση ως **Βιομηχανία**, δεν μπορεί να γίνει Τεchnο-Οικονομική Ασφάλιση οποιουδήποτε κινδύνου. Όλα τα λοιπά είναι επινοήσεις ανίδεων και άσχετων Ερασιτεχνών, όπως σήμερα είναι οι Διανομείς «πακεταρισμένων» ασφαλιστικών καλύψεων επί άλλων Συναλλαγών ή Κοινωνικών Υποχρεώσεων.

Η κάθε πραγματική Ασφάλιση είναι και μία **ξεχωριστή περίπτωση**, που την εξετάζει, την αξιολογεί, την τιμολογεί και την κατανέμει ως προς την αναλογία των εισπραττόμενων ασφαλίσεων και κυρίως την καταβολή αποζημιώσεων ο αρμόδιος Τεχνικός Ασφαλιστής ή Τμήμα κάθε Ασφαλιστικής Εταιρίας, πράξεις που δεν γνωρίζουν και δεν είναι αρμόδιοι επ' αυτών οι Διαμεσολαβητές και Διανομείς Ασφαλιστικών Προϊόντων και Υπηρεσιών.

Ο υπολογισμός της πιθανότητας επελεύσεως ενός κινδύνου γίνεται με την Στατιστική Μέθοδο της Ευθείας Τάσεως αυτού, γνωστή και ως Μέθοδος των Ελαχίστων Τετραγώνων. Απαιτεί στατιστική παρακολούθηση των δεδομένων και εμπειριών πολλών προηγούμενων ετών για να προσδιορισθεί η τάση αυτού στο σήμερα και στα επόμενα χρονικά διαστήματα στο μέλλον, με εντυπωσιακή ακρίβεια, ιδίως σε κινδύνους φυσικών φαινομένων, αφού ληφθούν υπόψη λοιποί παράμετροι φαινομένων, που επηρεάζουν την εξέλιξη.

Βαρύτητα και καταλυτική επίδραση στην απόφαση αποδοχής ασφαλίσεως κάθε κινδύνου έχει ο Υπολογισμός της Πιθανής Μέγιστης Ζημίας αυτού, γνωστού διεθνώς, από ρήτρες των Άγγλων Ασφαλιστών, ως PROBABLE MAXIMUM LOSS (P.M.L.).

Υπήρξαν άριστοι Έλληνες Ασφαλιστές, Ειδικοί στον Υπολογισμό του P.M.L κάθε κινδύνου, μέχρι Έργων Τέχνης, που όχι μόνον προηγούνταν κάθε προτεινόμενης σοβαρής ασφάλισης, αλλά ακόμη και κάθε σχεδιασμού κατασκευής κάθε αξιόλογου Έργου με πρόβλεψη μέτρων προστασίας και χαμηλό κόστος Ασφαλίσεως.

Για να γίνει καλά κατανοητό τι ακριβώς και γιατί τα αναφέρω αυτά εδώ, τονίζω και δηλώνω ότι, αν δεν προηγηθεί έλεγχος και εκτίμηση της Πιθανής Μέγιστης Ζημίας που είναι δυνατό να υποστεί ένας ασφαλιζόμενος ή μη κίνδυνος (π.χ μέτρα προστασίας, πυροσβεστήρες, πυρίμαχες πόρτες, ζώνες αποτροπής μετάδοσης της φωτιάς, αντισεισμική κατασκευή κ.λπ) τότε συμβαίνουν αυτά που κατ' έτος καταστρέφουν την Ελλάδα και τους Έλληνες και οφείλονται στην ανύπαρκτη **Ασφαλιστική Συνείδηση**, που καταπολεμείται από ασυνείδητους, αντί να διδάσκεται και να καλλιεργείται. Δείτε τα κατά κεφαλή ασφάλιστρα των Ελλήνων για να ντραπείτε! Αν υπάρχει ακόμη **φιλότιμο!**